DOMSTOLENS DOM
AF 10. NOVEMBER 1971

Heinrich Gross
mod Caisse régionale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés de Strasbourg
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commission de premiere instance du contentieux de la sécurite sociale et de la mutualité sociale agricole du Bas-Rhin)

»Alderspension«

Sag 26/71

Processprog: Fransk

Angående:

En præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artiklerne 27 og 28 i Rådets forordning nr. 3 om social sikring af vandrende arbejdstagere.

Domskonklusion:

1. Fastsætter lovgivningen i en medlemsstat forskellige ydelser ved alderdom i forhold til længden af den periode, hvori den pågældende arbejdstager har været tilsluttet forsikringen, skal der foretages sammenlægning af de forsikringsperioder, som successivt eller skiftevis er tilbagelagt efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, såfremt arbejdstageren ikke har tilbagelagt perioder, der efter den første stats lovgivning er nødvendig for at erhverve ret til en mere fordelagtig ydelse.

2. Når der foretages sammenlægning, skal der ved beregningen af den andel af ydelsen, som den forpligtede institution skal udrede, tages hensyn til de perioder, som vedkommende arbejdstager faktisk har tilbagelagt, og ikke blot til summen af de perioder, som i den pågældende stat er nødvendige for at erhverve ret til den fulde ydelse.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

1. Når der i en medlemsstat erhverves ret til en pensionsydelse ved alderdom, som er udmålt i forhold til forsikringsperiodens længde, uden at det er nødvendigt at tage hensyn til de perioder, som er tilbagelagt i henhold til lovgivningen i andre medlemsstater, er

den kompetente institution i den første stat ikke berettiget til at anvende artiklerne 27 og 28 i forordning nr. 3 til at nedsætte den ydelse, som den skal udrede i medfør af sin egen lovgivning, i hvert fald i det omfang denne ydelse ikke vedrører perioder, der allerede er medtaget ved beregningen af ydelser, som er udbetalt af den kompetente institution i en anden stat.

2. En sådan fortolkning af artiklerne 27 og 28 i forordning nr. 3 er ikke i strid med EØF-traktatens artikel 51.

Sammendrag

1. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — alderspension — national lovgivning — ydelser af forskellig art — erhvervelse af ret til en mere fordelagtig ydelse — sammenlægning af forsikringsperioder tilbagelagt i flere medlemsstater*

   (Rådets forordning nr. 3, artikel 27)

2. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — alderspension — sammenlægning af forsikringsperioder tilbagelagt i flere medlemsstater — forholdsmæssig beregning — hensyntagen til faktisk tilbagelagte perioder*

   (Rådets forordning nr. 3, artikel 28)

1. Fastsætter lovgivningen i en medlemsstat forskellige ydelser ved alderdom i forhold til længden af den periode, hvori den pågældende arbejdstager har været tilsluttet forsikringen, skal der foretages sammenlægning af de forsikringsperioder, som successivt eller skiftevis er tilbagelagt efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, såfremt arbejdstageren ikke har tilbagelagt de perioder, der efter den første stats lovgivning er nødvendige for at erhverve ret til en mere fordelagtig ydelse.

2. Når der foretages sammenlægning, skal der ved beregningen af den andel af ydelsen, som den forpligtede institution skal udrede, tages hensyn til de perioder, som vedkommende arbejdstager faktisk har tilbagelagt, og ikke blot til summen af de perioder, som i den pågældende stat er nødvendige for at erhverve ret til den fulde ydelse.